

igen minde om, at sidste år fik vi gennemført en finanslov her i Folketinget, regeringen, SF og Enhedslisten i et samarbejde, uden vi samtidig gennemførte forringelser for andre grupper, og det mente vi sådan set også kunne have været sket den her gang.

Næste akt i forhandlingsforløbet i efteråret var vandforhandlingerne. Der var enighed om et skitse til en aftale mellem regeringen, SF og Enhedslisten, som lå der og var parat, selv om det nu siges, at Enhedslistens forslag skulle være særlig bureaukratisk. Jeg forstår ikke, man så accepterede, at det var en mulighed, når man så her bagefter siger, at det var en særlig ond-sindet, bureaukratisk model. Vi mener i øvrigt, at vores model var mindre bureaukratisk end det regnskab, man i dag afkræver af landmændene.

Men regeringen og SF valgte altså side, lavede aftale med Venstre og De Konservative, et valg, der var til skade for vandet. Vi mener, at vi kan argumentere sagligt for, at sådan er det, men måske er det også nok bare at påpege, at når landbrugets top og Venstre er med, så blev det en dårligere aftale end den, der kunne laves med Enhedslisten.

Vi kan godt diskutere effektiviteten i aftalen med VRK. Det gør vi gerne. Vi tror ikke meget på den. I hvert fald omfatter den kun kvælstof-forureningen fra markerne. Derfor er det uden for diskussion, at den aftale, der kunne have været lavet med Enhedslisten, havde omfattet mere, nemlig også den udledning, der foregår fra gårdene, og som jo i realiteten udgør halvdelen af den samlede kvælstofforurening. Det havde været omfattet, hvis vi havde været med i aftalen.

Så blev det sagt, at vi accepterede den målsætning, der nu er aftalt med VRK. Til det må jeg sige, at for det første blev den nu reduceret med 5.000 t, men det er ikke noget afgørende. Det er meget større tal, der er brug for, hvis man skal gøre noget effektivt. Men det afgørende er, at vi, hver eneste gang vi havde forhandlinger, sagde: Vi kunne godt nå en aftale, men vi ville ikke accepteret at skrive under på den gamle vandmiljøaftales målsætning fra 1987. Dengang var VS i Folketinget, og da sagde vi nej til vandmiljøplanen som utilstrækkelig, og det gør vi også i dag. Vi anser ikke målsætningen for at være tilstrækkelig til at redde vores vand, men vi var på vej til at kunne lave en aftale, der havde de rigtige redskaber.

Sådan har jeg også forstået Socialdemokratiet her i dag: Det, det drejer sig om, er ikke så meget målsætningen, det er de rigtige redskaber. Så må jeg bare sige: Det rigtige redskab havde ligget i at lave en aftale med Enhedslisten i stedet for det, der nu ligger. Men bortset fra det vil jeg herfra sige, at alle, der deltog i forhandlingerne om vandmiljøplanen, ved, at vi på hvert eneste møde ikke accepterede målsætningen fra den gamle vandmiljøplan. Den er og var utilstrækkelig.

Men der var et alternativ til stede med Enhedslisten, men så kom Venstre jo til for-handlingsbordet. Det er jo meget interessant, og det er for anden gang sådan, at Venstre får man først i tale, når de ved, at Enhedslisten er parat til at lave noget, der virker. Ligesom med finansloven sidste år kunne man lige pludselig godt stemme ja til finansloven. Og her i år – da man fik anelse om, at der var mulighed for at lave noget, der var effektivt, regeringen, SF og Enhedslisten imellem – så kom landbrugets top straks og sagde til Venstre: Det må I forhindre. Og det lykkedes jo desværre ved, at man fik lavet aftalen med Venstre i stedet for at lave den med os.

Det, der ligger nu, er efter vores opfattelse således, at det kemiskindustrielle landbrug stort set kan fortsætte uantastet, og det er meget beklageligt.

Jeg synes, det er uforståeligt, hvorfor regeringen gav afkald på den bedste løsning, og hvorfor regeringen tillod, at VRK nu har fået en miljøprofil, som er helt ufortjent, og som er helt i modstrid med, hvad det er, man i øvrigt står for fra de to partiers side. Hvis vi tager deres ændringsforslag til den finanslov, vi behandler i dag, er der jo intet til fordel for miljøet, tværtom. Der er afskaffelse af det, der er gjort for at få industrien til at spare på energien, og der er afskaffelse af en lang række andre indsatsområder på miljøområdet. Det er V's og K's miljøprofil, og det kunne have været smukt, om der havde stået, at de havde sagt nej til alle konkrete initiativer i hele denne regerings tid. Men nu har man desværre foræret V og K en helt ufortjent miljøprofil, som de selvfølgelig vil vide at misbruge i den kommende valgkamp, og det synes vi også er ærgerligt.

Vi ved, at der starter forhandlinger om pesticidafgiften i morgen, og vi regner med, at de får et bedre forløb. Vi vil også tage initiativ til, at der her i løbet af foråret laves et indgreb over for den halvdel af den samlede kvælstofudled-